

DECHOVÁ HARMONIE NA BERTRAMCE

Praha, Bertramka \ Petr Pokorný

V letošním studeném a deštivém jaru uspořádat koncert pod širým nebem vyžaduje velkou dávku odvahy. Pražské jaro ji mělo - a koncert se vydařil. 28. května vystoupil v odpoledních hodinách v půvabné zahradě na Bertramce soubor **Harmonia Mozartiana Pragensis**. Základní složení souboru odpovídá obvyklému složení dechových harmonií druhé poloviny 18. století - 2 hoboje, 2 klarinety, 2 lesní rohy a 2 fagoty. Zakladatel a „spiritus agens“ souboru je fagotista **Luboš Fait**, umělecký vedoucí dirigent **Richard Hein**. V repertoáru má soubor jednak klasická díla z období největšího rozkvětu dechových harmonií ve střední Evropě, jednak i díla soudobá. Ta pak obvykle provádí za spolupráce dirigenta.

Podobně byl vystavěn i program, zařazený na festival Pražské jaro. Vzhledem k letošnímu mozartovskému výročí, k místu konání, historicky spjatému s Mozartovou osobností i vzhledem k názvu souboru pochopitelně převažovala hudba *Wolfganga Amadea Mozarta*. Zazněla jeho *Serenáda Es dur, KV 375*, kterou Mozart původně napsal pro šest dechových nástrojů a teprve později „dokomponoval“ i hobojevé hlasy. Jak bývalo na přelomu 18. a 19. století zvykem, upravovaly se známé skladby nebo výňatky z oper pro různá komorní obsazení. Obvyklé byly úpravy pro dechové harmonie, aby mohly být hrány v prostředí šlechtických sídel, často právě pod širým nebem. Dva čeští skladatelé *Jan Nepomuk Vent* a *Josef Triebensee* se zasloužili o mimořádně zdařilé úpravy Mozartových oper. Z těch jsme na koncertě vyslechli *Ventovu úpravu předehry k Figarově svatbě* a *Triebenseeho úpravu předehry a několika árií z Dona Giovanniho*.

Na koncertě zazněla také skladba soudobého českého skladatele *Zdeňka Šestáka Partita capricciosa*. Do programu koncertu výborně zapadla. Je to svěží, rytmicky výrazné a melodicky bohaté dílo, jehož tři věty nenuceně plynou v neoklasickém stylu. Navíc je koncipováno jako pocta Janu Ventovi. Šesták ve své partitě nahradil klarinety anglickými rohy. Tím se jakoby „vrátil“ ke staršímu, původnějšímu obsazení dechových harmonií, kdy kromě dvou rohů patřilo všech ostatních šest instrumentů do skupiny dvouplátkových dechových nástrojů.

Soubor hrál ve zvuku velmi vyrovnaně, technicky jistě a rytmicky bezpečně. Velmi příjemně tak zapadal do prostředí zahrady s nezbytným cvrlikáním ptactva a ostatními běžnými ruchy okolí. Šestákovu *Partitu capricciosa* dirigoval **Richard Hein**. ■